

tíðindablaðið

sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevni: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrstakstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Nú má landsstýrið tala at

TESS meira politikarar tosa um ov stórt byggivirksemi og harvið tann nóg umtalaða yvirupphitaða økonomi, tess meira verður sett í verk. So tykist tí, sum hyggur rundan um seg og annars fylgir við í fjelmiðlunum.

HETTA er ikki minst galdandi innan íbúðarbygging og ikki minst í Havn. Eitt dømi er Berjabrekka. Ella rættari sagt, Mótbrekka, sum onkur hevur kallað tað.

TÆR fyrstu 69 íbúðirnar skuldu verið lidnar fyrri langari tíð síðani, men higartil eru fólk ikki flutt innar í meira enn tvær ella triggjar íbúðir.

EITT ER tað, at hesi neyðars fólk, sum umsiðir eru komin so mikið langt á bíðilistanum hjá Tórshavnar kommunu eftir eini íbúð, at nú var ljós frmmann stavn, men nú mugu bíða enn longri enn ætlað. Annað er tað, at íbúðirnar gjørdust nógv dýrari. Roknað verður við, at hesar íbúðir verða millum 10 og 15% dýrari enn tey upprunaliga høvdu fingið at vita. Harafrat kemur henda seinking eisini at kosta fólkunum eyka húsaleigu í fyribils eitt hálvt ár.

STØÐAN á Berjabrekku er bert eitt dømi um úrslitið av tí alt ov stóra byggivirkseminum í landinum og somuleiðis eitt dømi um, hvør merkir sviðan.

MEN HVAT siga so politikarar til hetta? Nógvir av teimum eru ikki sørt fantasifullir. Sambandsmenn

oddagrein

vilja hava berghol og undirsjóvar-tunnlar í hópatali í Eysturoynni. Hesir somu menn, sum undir seinastu samgongu bardust sum úlvur á skóg ímóti tilílkum ætlanum. Hetta sigur ikki so lítið um seriøsitetini í hesum flokki. Harafrat hvat ein politiskur flokkur kann loyva sær at koma við, tá hann situr í andstöðu í mun til tað, hann stóð fyrri, tá hann sat við landsstýrisábyrgdini.

HINVEGIN tykist landsstýrið at kenna størri ábyrgd. Landsstýrið roynir at verða eitt sindur afturhaldandi í búskaparpolitikkinum, hóast tað var nógv lættari at latið staðið til. Men enn resta nógv í.

Í BLADNUM í dag sigur Atli Dam, lögmaður m.a., at hann er av teirri áskoðan, at vit eiga at fram-prioriterað iløgur, sum kunnu skapa framleiðslu her á landi og halda aftur við óproduktivum iløgum og útseta hesar. Eisini sigur lögmaður, at vit eiga at stýra peningastreyminum og steðga rentuspekulatiðini og harafrat at gera nærri fastlagdar ætlanir fyrri bæði kommunalu og almennu útbyggingarnar.

TAÐ ER at vóna, at landsstýrið fær eydnu við hesum, tí vit kunnu ikki á nakran hátt halda fram við tí ørskapi, sum hevur eyðkent byggivirksemi í Føroyum seinastu tíðina. Onkur má nú tala at. Verður tað ikki landsstýrið. So verður tað eingin.

t.s.

tjak og meiningar

Villeiðandi gleðiboðskapur

Fyri einum góðum ári síðani hevði eg eitt lesarabráv í hesum sama blaði. Hetta havi eg nú og tá fingist við eftir førimuni.

Men eitt av brøvunum hevði yvirskriftina: «Er fjöldin av Føroya tjóð kristin?»

Eg minnst, at vit sum fittir smádreingir fóru inn í bóin vestanfyrri Sandvikarbygd. Har høvdu vit ein sjálgjordan svimjihyl. Vit høvdu mangan til teitis at rópa av grimd móti fjallinum «Eggin».

Men altíð fingi vit aftur-svar, tó so, eitt lítið vet seinni eftir okkara róp.

Men til handa áður-nevnda spurning fekk eg einki aftursvar. Eg má siga, at eg ikki eri so vónsvikin av tí. Eg haldi meg vita, hví tøgini valdar.

Tað, sum fekk meg at skriva hesaferð, er tað andaliga, ið bæði Útvarp og Sjóntvarp bera inn í hvørt hús. Helst er tað sunnudagar. Í gjár, 1. mars, varð so prædikað í kirkjunum um dóp Jesusar.

Hatta minnst eg sera væl frá barnaskúlanum eisini. Tann tátturin, alt viðvíkjandi Jóhannesi Doyparanum, tað og mangt annað bleiv ein stórus partur av mini føstu barlast. (T.v.s. tí andaliga).

Hann, ið er komin so væl upp í árin, hann hevur hoyrt nógvar prestar og prædikmenn. Eg haldi meg einki minnst um hasa definitionina um eina endurferðing í døps-samanhanginum av bert nøkrum fáum vikum gomlum børnum. Og framhaldandi fyrigeving syndanna alt lívið at enda.

Tað skal og má viðmerkast, at alt hetta fer fram og viðkomandi hevur onga hómung av øllum hesum hátíðarliga og heilaga atburði. Nú kann svarast aftur, at einhver kvinna, ung ella eldri, hevur svarað fyrri henda litla gudskapningin. Hon má jatta, at hon frásigur sær alt, ið hevur við Satan at gera. Henda kvinnan kann gott vera úr tí svartasta Afrika, um so skuldi borist á. Tað má sigast, at hetta er so andstyggiligt, at tú skal fara langt út at leita eftir siðustykki.

Hevði tað so enn tá verið ein rættiligur dúpur, ið Jóhannis og Jesus doypu, har nógv vatn var til taks. Men í hesum, sum býr her á landi, verður hildið fram við, er tað um at gera, at hárið verður vátt. Her haltar í vanlukkumáta. Einum nýtist, Gud havi lov, ikki at vera teologur fyrri at fáa vissu fyrri, hvat ið skal til fyrri at arva ævigt liv. Hetta fáa vit svart uppi hvítt ígjøgnum alla Bibliuna.

Hygg at Nikodemus, hinum ríka unglinginum og einum ótali av øðrum kvinnum og monnum. Høvdu hesir báðir og mong fleiri vitað, at tað var so einfalt at arva ævigt liv, og sjálvandi fáa allar syndir stroknar enn tá, áðrenn tær vórðu veruleiki.

Hvat hevði tá ikki kunnað verið óðrvisi. Tað skal vera her og nú greitt frá mini persónligu støðutakan. Eg varð frá barnsbeini uppvarður við tí vanliga kirkjulivinum. Eg ivist ikki í, at eg eins og siður hevur verið, tá eins og enn varð doypur 22. november 1914.

Konfirmeraður 3. juni 1928. Eg var 14 dagar

undir tey 14 árin. Her havi eg hug at steðga á eitt bil. Tað man sjáldan koma fyrri, at konfirmatið kemur upp á tal. Og hvi? Jú, har havi eg mina egnu metan. Hana finnur tú ongastaðni í Bibliuni.

So eg skilji rættliga væl, at eingin fer at grava í tí, ið annars er væl vallað.

Har var tað ein dana-kongur, ið fann upp á ráð. Har nógvir leysir endar eru, er tað ein gongd leið, og er tað at sploysa teir saman. Men her ræður um at fáa teir røttu endarnar saman.

Hatta man ikki hava hepnast honum so væl. Men tað, sum fekk meg at siga farvæl til statskirkjuna, var, at við hesum áðrumrødda dópi var sostatt. Jesus krossfestur til onga verðsins nyttu. Hann og tá serstakliga faðir hansara áttu ongantið at givið tann prisin, ið kostaði bæði blóð og tár. At lata sonin bliva upphongdan bæði til spott og mikla pinu. Tá ið alt hetta í dag er so láturliga biligt!

Her er eingin persónur navngivin. Tað dámar mær sera illa. Men kunnu tó einstøk undantøk hava verið áður í lesarabrávi. Men eitt skal eg ávara landsins prestar við! Tit hava eitt stórt seyðafylgi gangandi á hægstu fjøllum. Men leiðin gongur út í móti upsyni. So har ræður um hjá hyrðunum at bjarga tí, ið bjargast kann. Tíðin er knøpp. Farið til ferðar og givið ljóð.

Við hávirðing og tækk
Vágar t. 2. mars 87
Hentzar Joensen

Burturkastskiljingin — hví ikki royna?

Nógv verður í hesum døgum tosað um ruskmálið. Øll kunnu luttaka, tí hetta er so felags og tvørpolitiskt sum nakað.

Øll tveita meira og minni burtur. Ongin fer so væl um, sum tey føla at tey eiga.

Fólk siga yvirhevar at tey heldur vilja skilja burturkasti enn at vera við til at eitra umhvøvi og framtíðarvónir. Og hvi so halda fast um eina so hópisleysa loysn og enn tá fyrri ein so ótrúliga høg

pris um skattarokningina hjá okkum øllum samtundis sum global fallit-skyggj sveima yvir landið.

Fólk siga eisini: Sigðið okkum hvussu vit skulu gera! Og her eru hóp av væl royndur skipanum. Eitt nú Kelduskiljing í:

1. Vandamikilið
2. Afturnýtiligt
3. Heilt ónýtiligt

Soleiðis ma øll innsavning lagast við ymiskum rúmunum. Og hvi ikki nýta tær nógvu miljónirnar,

sum eru ætlaðar brenni-støðini, til at skipa hóskaði skiljingar og innsavningarskipanir eins og móttøku og endurnýtsluskipanir tá allar royndir greitt visa, at hetta bæði er umhvørvisliga rættast og nógv tann biligara loysnin.

Í Føroyum hava vit hóast alt so mikið av saman-haldi, práti og sterkum fjelmiðlunum, at øll henda skipanin saktans kann fá

Framhald á síðu 8